İSMİ MEVSUL الإسمُ المَوصولُ

İsmi Mevsul: Anlamı kendisinden sonra gelen cümle ile açıklanan ve bu cümleyi başka bir cümleye bağlayan marife bir isimdir.

ما : ki o şey …
مَنْ : ki o kimse…
الّذي : ki o …

	المفرد Tekil	المثنى İkil	الجمع Çoğul
المُذكّر Müzekker	الّذي	الّذان	الّذينَ
المؤنث Müennes	الّتي	ألّتان	ألّلوَتي

الولدُ الّذي في البيتِ هُو أخي : Evdeki çocuk benim kardeşimdir.
أحترِمُ المرءَ الّذي يعلمُّني : Bana öğreten kişiye saygı duyarım.

Sıla Cümlesi: İsmi mevsullerden sonra gelen cümleye sıla cümlesi denir.

مَنْ – مَا – أيٌّ : Bunlar müşterek ismi mevsullerdir. Çekimleri yoktur.

مَنْ : İnsanlar için kullanılır.
يَحترِمُ الطالبُ مَنْ يُعلّمُهُ : Öğrenci kendisine öğretene hürmet eder.
أكْرَمتُ مَنْ في البيتِ : Evde bulunana ikram ettim.

مَا : Gayri akil varlıklar için kullanılır.
عَلّمَ الإنسانَ ما لَمْ يَعْلَمْ : "İnsana bilmediğini öğretti."(Alak, 5)
قرأتُ ما في الكِتابِ : Kitaptakini okudum.

أيٌّ : murebdir. مَنْ ve ما yerine de kullanılır. Müennesi أيّةٌ dür.
أعْلَمُ أيّهُمْ هُوَ شُجاعٌ : Hangisinin cesur olduğunu biliyorum.
تَكَلّمْ معَ أيّ الرجالِ هُوَ أفْضالُ : En faziletli adam ile konuş!

Aid Zamiri: Sıla cümlesini ismi mevsule bağlayan zamire denir. Aid zamiri bariz, müstetir veya mahzuf olarak gelebilir.
خَمَشَني القِطُّ الّذي ضَرَبْتُهُ : Dövdüğüm kedi beni ısırdı.
ـهُ bariz aid zamiridir.